

3. Лаврентьев В. А. Интеллектуальный потенциал предприятия: понятие, структура и направления его развития .*Креативная экономика*. 2009. № 2(26). с. 83-89.
4. Ситник Й. С. Интеллектуальный потенціал як фактор інтелектуалізації систем менеджменту підприємства. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. 2012. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evkpi/2012/6MO/42.pdf

Чупровська Анастасія

(науковий керівник: д-р екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і торгівлі ЗУНУ Собко О.М.)

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ЧИННИКА АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Початок ХХІ століття у світі забезпечив перехід економіки на новий етап свого розвитку – економіку знань, що ставить нові вимоги до організації та ведення бізнесу, також визначає нові можливості економічного зростання економік, регіонів, суб'єктів господарювання. Посилюються дані зміни і підвищенням впливі інформаційних технологій, які перетворюються на двигун прогресу.

Перехід підприємств на інноваційну модель розвитку вимагає активізації інноваційної діяльності підприємств, організацій, установ. У зв'язку з цим, для кожної без винятку країни найважливішим першочерговим завданням стає формування інституціональних складових інноваційної інфраструктури на усіх рівнях. Адже саме інноваційна інфраструктура здатна сьогодні забезпечити перехід до інноваційної моделі розвитку української економіки. Незважаючи на це, на жаль, змушені констатувати, що в Україні на цей час немає чіткого правового забезпечення усіх складових елементів інноваційної інфраструктури, які віднесені формують об'єкти підтримки інноваційної діяльності.

Характерною ознакою інноваційної інфраструктури повинна бути універсальність, що гарантуватиме розробку та комерціалізацію інновацій, які націлені на забезпечення конкурентоспроможності

виробництва на підприємстві. Звичайно, що для цього повинна бути забезпечена підготовка і перепідготовка професіоналів у сфері інноватики та інноваційної діяльності, здатних забезпечити ефективну реалізацію комплексних проектів націлених на стабільний розвиток вітчизняних підприємств, враховуючи новелізацію векторів господарювання.

Відтак, можемо стверджувати, що нині саме інноваційна інфраструктура виступає основним інструментарієм і механізмом функціонування інноваційної моделі розвитку підприємств, адже саме вона здатна забезпечити економічний прорив для вітчизняних виробництв. Зважаючи на таке твердження, приходимо до розуміння, що інноваційну інфраструктуру доцільно розглядати в якості взаємозв'язаних і взаємодоповнюючих виробничих сучасних систем суб'єктів господарювання, а, також, відповідних організаційно-управлінських систем, необхідних для забезпечення ефективної реалізації інноваційної діяльності підприємств, функціонуючих в умовах інфономіки. При цьому, важливого значення набуває розробка і реалізація цілеспрямованої державної політики, скерованої на створення сприятливих умов для функціонування і розвитку об'єктів інноваційної інфраструктури. Адже, сьогодні важливо не лише забезпечити створення інституційної складової інноваційної інфраструктури – технологічні центри, технопарки, бізнес-інкубатори, інформаційні консалтингові фірми, фонди фінансування інноваційної діяльності, зокрема, венчурні, але й забезпечити взаємодію між ними та комунікації із підприємствами. Саме це дозволить розширити географію інноваційних процесів, обмежити ризиковість інноваційних проектів та забезпечити розширення масштабів інноваційної діяльності.

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність»: інноваційна інфраструктура – сукупність підприємств, організацій, установ, їх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, консалтингові, маркетингові, інформаційно – комунікативні, юридичні, освітні тощо)

[2]. Отже, інноваційна інфраструктура включає інституції, які активізують інноваційну діяльність, або іншими словами, комплекс інституцій, допоміжного характеру, які обслуговують інноваційну діяльність підприємств (організацій, установ), забезпечуючи умови для здійснення інноваційного процесу.

Отже, інноваційна інфраструктура представляє собою сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих інституцій ринку інновацій, зокрема організацій, підприємств, установ, венчурних підприємств, венчурних фондів, консалтингових фірм, інформаційних і «інтелекtingових» центрів, які необхідні для забезпечення ефективності інноваційної діяльності в країні [3]. Охоплюючи такі різні суб'єкти підприємницької діяльності, інноваційна інфраструктура, забезпечує функціонування замкнутого інноваційного циклу, скерованого на виготовлення та реалізацію високотехнологічної, екологічно чистої продукції. Зважаючи на цілі створення і забезпечення функціонування інноваційна інфраструктура передбачає комплекс таких взаємопов'язаних систем (рис. 1).

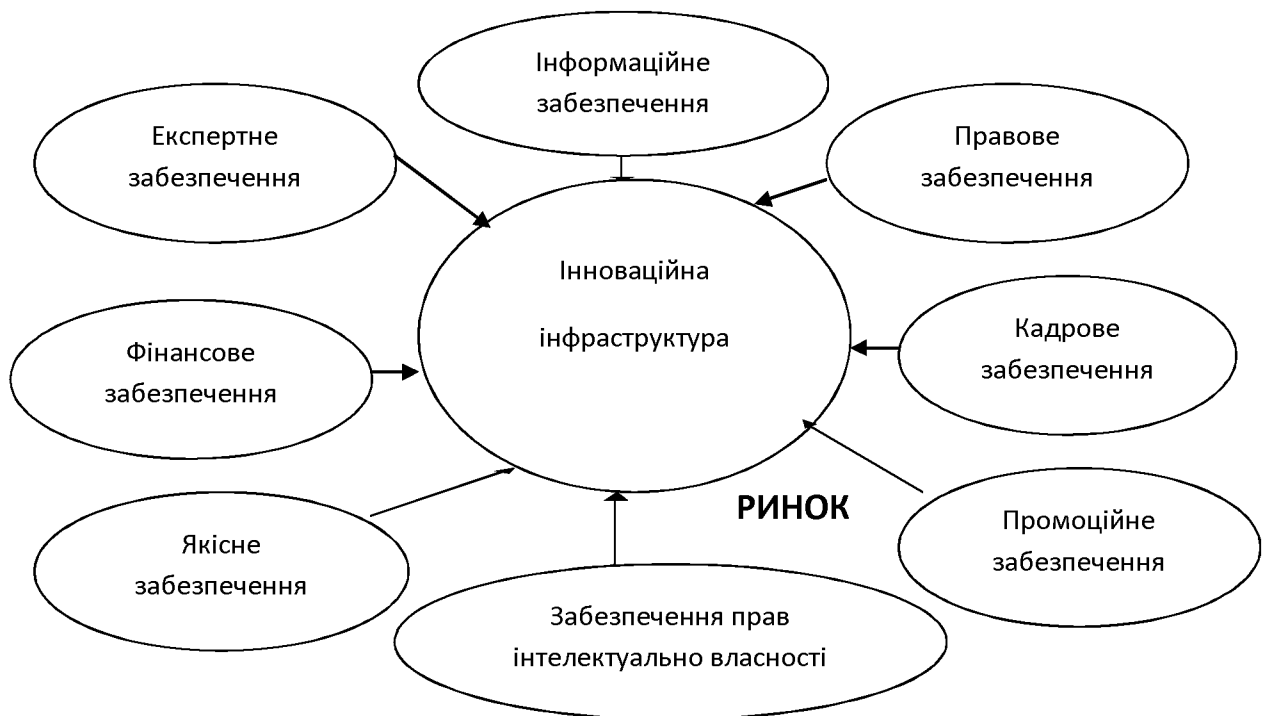


Рис. 1. Системи інноваційної інфраструктури.

Джерело: складено автором самостійно на основі [2; 3]

Зокрема, інформаційного забезпечення, яка повинна забезпечити рівний і якомога ширший доступ до інформаційних потоків усіх верств населення країни, незалежно від регіонального місця проживання. Саме такий крок гарантуватиме підвищення соціальних стандартів для населення країни, згладжуватиме розвиток регіонів, не вимагаючи переселення людей; експертного забезпечення, що створюється з метою здійснення експертиз інноваційних проектів та ідей, а також аналізу та відбору перспективних інноваційних заявок для забезпечення конкурентоспроможності усіх секторів економіки; фінансового забезпечення реалізації інноваційної діяльності, що дуже важливо саме для української економіки, яка характеризується обмеженістю інвестиційних потоків, зважаючи на нестабільну політичну ситуацію та неможливість використання визнаних світом гарантів приватної власності; якісного забезпечення, що здійснюється шляхом запровадження стандартів якості управління, сертифікації та стандартизації інноваційної продукції, а також контролю якості; промоційного забезпечення, яке ґрунтується на просуванні інновацій на ринки, включаючи організацію маркетингової діяльності; забезпечення високого рівня професійної підготовки кадрів, промоцію самоосвіти і самоудосконалення для персоналу вітчизняних підприємств в умовах нової економіки; забезпечення прав інтелектуальної власності, що є надзвичайно важливим питанням на українських теренах, шляхом організації патентно-ліцензійної роботи та захисту інтелектуальної власності.

Підсумовуючи зазначимо, що інноваційна інфраструктура є основним інструментарієм і стимулюючим механізмом інноваційної економіки, яка спроможна забезпечувати її конкурентоспроможність на світових ринках. В умовах глобальної конкуренції на міжнародному ринку безперечно перемагає той, хто має більш прогресивну інноваційну інфраструктуру, яка забезпечує створення і комерціалізацію інновацій, створюючи, таким чином, ефективніший механізм організації інноваційної діяльності.

Використані джерела

1. Закон України Про інноваційну діяльність. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
2. Харів П. С., Собко О. М. Активізація інноваційної діяльності підприємств : монографія. Тернопіль: Економічна думка, 2003. 360 с.
3. Собко О. Інтелектуальний капітал і креація вартості підприємства. Тернопіль: Економічна думка, 2016. 368 с.